

Idrottsminnen

Nr 1 • Mars 2015

**Thomas
Magnusson**

**Världsmästare
på 30 km 1974.**

Idrottsminnen nr 1 • 2015 • Årgång 24

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap (HIHS)

Hemsida www.HIS.se

Bankgiro: 273-0133

Idrottsminnen

Redaktör: Erik Wiger erik@wiger.net

Conny Forsell conny.forsell@outlook.com

Styrelsen 2015:

Ordförande:

Erik Wiger

erik@wiger.net

0651-480 25 070-749 00 38

Yckelsbo Konvaljväg 5 820 40 Järvsö

Vice Ordförande: Styrelse ännu ej konstituerad.

Sekreterare: -”-

Kassör: -”-

Ledamöter

Karl-Inge Brelin klingenb@hotmail.se

0270-688 01 070-268 72 76

Svarvarvägen 82, 820 20 Ljusne

Harry Enestig harry,enestig@telia.com

0278-156 45 070-547 20 96

Hedåsvägen 2, 821 30 Bollnäs.

Owe Flodin flodin.owe@telia.com

0651-221 64 070-569 08 31

Ed, Morgatan 16, 820 41 Korsökrogen

Conny Forsell   conny.forsell@outlook.com
0278- 66 61 74   073-758 16 67
Växbo 3225, 821 95 Bollnäs.*

Erling Strandberg

0652-170 16   070-822 23 74
Kitte 266, 820 70 Bergsjö.

Leif Styrman

ulla.marta@telia.com
070-229 93 00
Trastvägen 25, 824 33 Hudiksvall

Suppleanter:

Göran Strömbom

070-533 86 65
Hållsta 211, 824 93 Hudiksvall.

Vakant

Valberedning:

Olle Arvidsson

olle.a@jarvsoif.se
0651-40651   070-353 94 35
Anders-Pers väg 9, 820 40 Järvsö.

Ragnar Sundberg ragnar-sundberg@mail10.calypso.net

0650-175 06   070-394 88 42
Hagtornsvägen 4, 824 33 Hudiksvall

Hedersledamöter:

Olle Hedgren   Ringvägen 7 C, 826 50 Söderhamn
Carl-Fredrik Spansk, Gästrikevägen 11, 826 39 S-hamn.

Redaktören har ordet

Skidor, skidor och skidor...

Har dominerat media den sista tiden. VM i Falun Vasaloppet och Holmenkollen. Tidig vår (?) Med blidväder skapade blidväder och lösa spår med åtföljande vallningsproblem.

Med det uppflammande intresset för skidor följde tllbaka-blickar i TV och i våra minnen.

Vi minns Thomas Magnussons seger på VM-tremilan i Falun. Det var då inte bara vallningsproblem, det var problem med skidvalet också.

När vi, på olika platser runt om i Hälsingland, tittat på de gamla TV-klassikerna har Thomas Magnussons ryck i backen i VM i Lahtis, varit en av de mest önskade filmerna. Ni kanske minns när Thomas avgjorde skidstafetten på susta sträcken med ett jätteryck i den stora backen, strax före ingången till skidstadion.

TV-filmerna ja - missa inte chansen att se dessa fina "klipp" från TV:s sändningar från olika stora idrottsevenamang och om stora svenska idrottsmän. Idrottshistoria återupplevd.. Mer om detta på annan plats i detta nummer.

Vi minns en annan skidlegendar, David "Dalle" Johansson, vasaloppsvinnare 1961 och korad till Hälsinglands bäste idrottsman samma år.

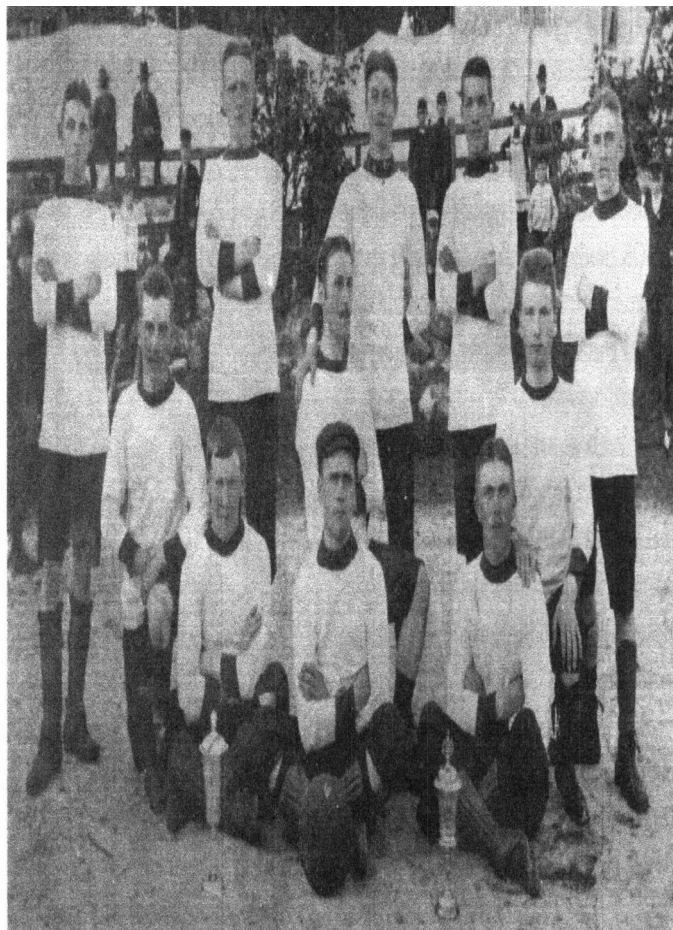
Erik

Hälsingeguldet 1961-

David Johansson, Delsbo IF.

"Med bl.a. Vasaloppsseger på ny rekordtid samt uppmärksammade resultat och landslagsrepresentationer blev David "Dalle" Jonasson, Delsbo IF, korad till "Hälsinglands bästa idrottsman 1961."

David Johansson, som sedermera blev "Dalle" med "hela skid-Sverige hade en lång karriär bakom sig när han på allvar klev fram i rampljuset. På distriktsnivå hade han vunnit 18 individuella DM-titlar, 10 raka stafettmästerskap och 25 lagsegrar. En av hans mera uppmärksammade insatser

kom vid SM i Hudiksvall 1960 då han vann startsträckan i stafettmästerskapet inför en tiotusenhövdad, jublande publik.

Den 5 mars 1961 kom så David Johanssons allra största framgång i skidspåret. Ha hade vid det här laget hunnit bli 35 år och bar alltså i slutet av sin karriär.

”Dalle” hade nått framskjutna placeringar tidigare i Vasaloppet, om än bara en placering bland de tio bästa. När han kom till start 1961 hade han placeringarna 21-13-6-15-13-11 på meritlistan och tillhörde knappast förhandsfavoriterna.

Loppet blev dramatiskt och mycket snabbt i det isiöre som rådde. ”Dalles” segertid, 4.45.10, var hela 1 minuter bättre än ”Mora-Nisse” Karlssons segertid från 1953.

När man gör en jämförelse med dagens åktider bör man beakta att inta bara utrustningen utan också tekniken var annorlunda. Den tidens åkare åkte i diagonalstil, ellersom det numera heter, ”klassisk stil” med träskidor som vallades med tjocka lager för att vallan skulle räcka distansen ut.

”Dalle hade Rex kallvalla som bottenskikt med Swix skar-kliester ovanpå och kunde åka hela distansen utan omvallning, något som flera av hans konkurrenter tvingades göra.

”Dalle” segrade med Sture grahn, Lycksele, John Erik Eggens och Sven Jernberg, Lima samt Bengt riksson, Sälen, närmast efter.

”Dalle” ordnade själv så att Vasaloppets förstapris, en hammondorgel (?), kunde bytas mot en TV-apparat.

Efter avslutad tävlingskarriär blev ”Dalle” en av de ledare som betydde mycket för Delsbo IF:s storhetstid inom skidsporten under 70-talet.

David ”Dalle” Johansson föddes den 16 augusti 1926 och avled den 24 september 2025.

Ur Delsbo IF 100 år av Gösta Blank och Rolf Bogair
utdrag av Erik Wiger

Larsa minns:

Från lokaltävling till VM-guld

– Du kan väl skriva en text om dina största idrottsminnen?

När redaktionen för ”Idrottsminnen” ställde frågan så svarade jag ja på stående fot.

Ingen konst, tänkte jag – och egentligen är det inte det om jag måste välja ut ett enda minne, men så enkelt ska jag inte göra det för mig. För i så fall är det söndagen den 17:e februari 1974 som för alltid kommer att finnas som min starkaste idrottsupplevelse – av många skäl. Vilka jag ska återkomma till.

Men först lite bakgrund. Som sportjournalist och sedermera sportchef på Hudiksvalls Tidning/Hälsinglands Tidning från 1962 till 1982, innan jag tog steget till allmänna redaktionen, hade jag förmånen att på ort och ställe uppleva en rad stora evenemang, mästerskap och matcher som är en betydande del av hälsingeidrottens nutidshistoria. Men i raden av minnesbilder finns också mängder av små lokala tävlingar eller matcher där just det lokala och lilla formatet är grunden som svensk idrott vilar på. Här, bland de ideella ledarna, finns ”vardagshjältarna” som är en förutsättning för allt.

Det här var en tid då redaktionsledningarna insåg att det fanns ett tungt läsintresse i sporthändelserna. Vi – och våra konkurrenter – byggde upp sportredaktioner med 3-4 tjänster och ökade sportens utrymme i tidningarna från några spalter eller möjligen en sida upp till 2-3 sidor på vardagarna och 5-6 sidor i måndagstidningen. Och då ska man komma ihåg att tidningssidorna då var dubbelt så stora som i dagens lokaltidningar. Tillsammans med duktiga medarbetare som Håkan Persson, Lars Nordström och Leif Anderzon hade jag nöjet att leda en sportredaktion som jag än idag, så där 50 år senare, fortfarande känner stolthet över.

Många sköna bandyguld

Naturligtvis har bandyn haft en huvudroll med tanke på Hälsinglands starka ställning. Då som nu senast hade vi fyra allsvenska lag och alla skulle bevakas likvärdigt eftersom HT:s avläggare Hälsinglands Tidning ännu var en nagel i ögat på tidningskonkurrenterna i Ljusdal, Söderhamn

och Bollnäs där legendariska sportkrönikörer som Gunnar "Emson" Magnusson Nisse "Enebe" Blad och Roland "Pen" Mårtensgård var både aktade konkurrenter och goda vänner.

Samtidigt som jag känner välbehag över upplevelserna med ett antal SM-finaler minns jag med fasa kvällsresorna hem till redaktionen i Hudik efter till exempel en match i Edsbyn. På den tiden, då vi ännu inte ens hört ordet "Internet", gällde det att skriva referatet eller krönikan i bilens högra framsäte med hjälp av en liten reseskrivmaskin som balanserade på knäna. Pannlampa och "spypåse" ingick också i utrustningen. Ofta handlade det om minuter för att klara pressläggningstiden. När man jobbade på HT så var det ju ständigt "bortamatch" i bandyallsvenskan.

I dag är sådana arbetsförhållanden otänkbara, men på något sätt gick det och det blev sportsidor i tidningen varje dag...

Final, på final, på final...

60- och 70-talen var ju verkligen bandy-Hälsinglands årtionden. Från 1961 till 1979 spelade hälsingelag i 14 finaler! Och jag såg nog de flesta. De som gjort starkaste intrycket i mittåldrande "minneskontor" är Ljusdals seger mot Villa 1975, med fem mål av Stefan Johansson och Brobergs dubbelguld 1963-64 och 1976-77. Edsbyns 6-4 mot Västerås 1978 finns också som ett starkt bandyminne.

För oss hälsingejournalister blev det under den här epoken ett ständigt åkande kors och tvärs för att bevaka seriespel och slutspel med en rad kvarts- och semifinaler på vägen mot finalen.

Från pingis till motocross och båtracing.

När Söderhamns UIF vann sitt första lag-SM-guld 1978 och när Hudiksvalls ABK under några lyckliga år spelade i

”riktiga” div. II mot lag som AIK, Örebro , Vasalund, Västerås, Degerfors, Sleipner, Brage och Sundsvall fick hälsingedrotten en ny dimension och när det blev vardagsmat att bevaka motocross-VM (Bengt Åberg och Arne Kring) hade den lokala sportbevakningen tagit ett skutt ut i stora världen. VM-medaljer handlade det också om på vatten. Under några år var Leif Lindell och Roland Stoltz stekheta inom racerbåtsporten.

Riktigt stort kändes det att bevaka Bollnäs IS i kvalspelet till hockeyns högsta serie. Säkert många som inte har en aning om att BIS en gång var på den nivån.

Hudik var tidigt ute med en riktig idrottshall och det innebar att både handboll och boxning under en tid lockade fullt hus och noggrann bevakning och rapportering.

De stora friidrottsgalorna, där främst Söderhamn hade muskler nog att locka även världsstjärnor, gav oss nya upplevelser när vi kom de aktiva ”in på livet” där nere på ionnerplan där jag främst minns ett ”förtroligt” och oförglömligt samtal med Ricky Bruch.

Vi bevakade allt, stort som smått, alltifrån ungdomsallianser på skidor till div. V-matcher i fotboll och lokala friidrotts- och orienteringstävlingar.

Och lokalpressen skulle naturligtvis ”vara där”. När skid-DM t.ex. Avgjordes i Los åkte jag upp redan dagen före och övernattade i väntan på tävling. Att inte ha direktbevakning av skid-DM var på den tiden otänkbart. En DM-tävling på skidor kunde ju innebära att delar av den svenska skideliten tävlade i hemmaspår. Det var ju uteslutet att lokaltidningarna skulle ”glömma” eller strunta i att med reroter och fotograf direktbevaka till exempel friidrotts-DM.. Vi kunde naturligtvis inte personligen vara på plats på alla evenemang, men vi byggde upp en organisation med ”grenbevakare” och lokala frilansskribenter som kunde rapportera till oss. För någon 50-lapp i ersättning kunde de - ofta av eget intresse - lägga en hel dag på en orienteringstävling eller ett bordtennis-DM.

Från orienteringen och skidororienteringen minns jag förstas Stefan Persson som under några år blev en följetong på våra sportsidor. Jag hyste stor beundran för Rehn-löparen som verkade leva ett liv som

andades harmoni. Mitt ibland alla idrottsprestationerna minns jag ett starkt personporträtt där Stefan visade upp sina ”kompisar” bland små-fåglarna, som åt ur hans hand.. Det blev fina bilder som motvikt till det sportsliga.

Ständig jakt på resultatlistor.

En sak som jag - och mina kollegor - minns med både fasa och stolthet är det ständiga slitet med resultatlistor, som absolut skulle vara med i tidningen redan första dagen efter tävling. Egentligen förstår jag inte hur vi klarade det nästan varje gång. Ofta fick man vänta en stund efter tävling innan arrangörerna av t.ex. Skidtävlingar, orienteringar, friidrottstävlingar eller simtävlingar manullt hade skrivit ut en resultatlista som vi kunde få med oss hem. Det var en ständig jakt efter listorna - och en ständig press på tävlingssekretariaten, som vi alltid tyckte jobbade för långsamt. Så här en 40-50 år senare kan man väl få be om ursäkt för all den stress som vi utsatte ideellt arbetande idrottsledare för . Men många gjorde det här riktigt bra och förstod vikten av att göra det snabbt ”för tidningens skull”. När kopieringsmaskinen kom in i bilden blev det lite snabbare. Förre dess fick arrangören med hjälp av karbonpapper få fram en någorlunda läslig lista som pressen kunde få. Väl hemma på redaktionen skulle em typograf vid en sättmaskin skriva över listan till blyrader som sedan skulle ligga till grund för själva tryckningen. När tävlingen avgjordes långt från redaktionen var det telefonen som gällde. Vi reportrar fick då läsa in referat och alla resultat på ett band till ”mottagningen” där någon sedan skrev ut allt och levererade et till sportredigeringen innan det gick till blysättning eller perforering. När telefaxen kom tyckte vi att vi nått teknikens slutstation...

Thomas Magnussons VM-guld på 30 km i Falun var Delsbo-åkarens höjdpunkt på karriären, som förutom en mängd internationella segrar med bland annat femmilsegern i Holmenkollen, också gav det klassiska VM-guldet i stafett.

Göran Sundfors, här i en kampsituation mot Nyköping, var en av de tongivande spelarna under Hudiksvalls ABK:s glansperiod i gamla "riktiga" div. 2.

Sett mot hur vi jobbade är det lite svårt att acceptera dagens sportsidor där den lokala resultatredovisningen, trots modern teknik, lämnar mycket i övrigt att önska.

Skid-epok utan motstycke.

Att jag valt att vänta med skidsporten beror naturligtvis på att det är därifrån jag hämtar mitt allra främsta minne som sportjournalist. Det handlar naturligtvis omdagen då Thomas Magnusson åkte hem VM-guldet på 30 km. Att han i slutet av sin karriär, fyra år senare, med ett klassiskt ryck i Lahis säkrade ett svenskt stafettguld är också en stor idrottshistoria. Men först några ord om den fantastiska epoken med mängder av SM-medaljer till Delsbo - och även till Edsbyn, vilket kanske inte är lika känt. Det var förstas stort när åkare som Tommy Limby och Benny Södergren fanns i edsbystallet och tg vid där tidigare Britt Strandberg och Gun Ädel varit affischnamn.

Med genombrottet för Thomas Magnusson och Eva Olsson följde en tidsperiod med nästan osannolika framgångar för Delsbo IF, som blev landets i särklass främsta skidklubb med högar av SM-medaljer.

Under några år av närmast ”punktmarkering” av skidåkarna från Delsbo byggde jag upp en vänskap som kanske inte alltid var så bra ur rent journalistisk synpunkt eftersom det innebar ett känslösamt engagemang i med- och motgångar. Och sådant ska ju journalister helst hålla sig irån, sägs det. Skidsporten hade ju på den här tiden en rad nationella tävlingar i Hälsingland - och alla skulle bevakas. I mitt korta minne kan jag än idag se målområden med ibland åskådarled som kunde räknas i tusental.

Ett oförlömligt och oslagbart minne.

Den där dagen i Falun glömmet jag aldrig. I detalj minns jag som i går hela spelet kring det omtalade skidvalet d Thomas s sent som några timmar innan start bestämde sig för att åka på skidor med plastbelag och inte på de träskidor han hade kontrakt på. Att Thomas kulle ha skaffat sig en fördel är däremot inte sant. Han tävlade helt enkelt på samma villkor som sina främsta konkurrenter.

Redan året innan hade de svenska skidåkarna fått en chock-upplevelse i Reit im Winkl när vanligtvis medelmåttiga skidåkare formligen flög ifrån dem på skidor som gled mycket lättare. Men ännu vid VM, ett år senare, hade det svenska laget inte tillgång till de belagsskidor som Kneissl och Fischer började erövra världen med.

”Om jag leder vid 10 km så vinner jag”.

Det sa Thomas till mig på morgonen inför loppet.

Han startade sist och det kändes som en olidig väntan på mellantiden, som skulle visa om skidvalet eller vallan fungerade i det känsliga föret.

Men han ledde - och vann.

När startnummer 71 åkte över mållinjen med armarna i segergest grundades ett idrottsminne som senare skulle visa bli oslagbart.

Bronsmedaljen på femmilen några dagar senare kändes bara som en bonus.

Att en av världens bästa skidåkare aldrig fick någon OS-medalj hade sin förklaring. 1972 var Thomas med i Sapporo, men ännu inte riktigt ”mogen” uppfiften och fick bara åke en distans. När han 1976 i Innsbruck på grund av en familjetragedi lämnade OS-byn dagen före tävlingarna fösvann chansen eftersom han sedan hade slutat när det var dags för

Lake Placid 1980.

I min minnesrevy finns tremilsguldet alltid överst i listan.

Jag är tacksam för att jag fick uppleva allt det här och mycket därtill. Alla idrottsprofiler bland aktiva och ledare som jag lärde känna finns fortfarande i mitt hjärta. Många är tyvärr redan borta, men de lever starkt i mitt minne.

Lars Franklin var en av de egna produkterna i SUIF

Årsmöte den 19 februari 2015.

I frånvaro av så väl ordinarie ordförande som vice ordförande hälsade Harry Enestig 14 medlemmar välkomna till och förklarade Hälsinglands Idrottshistoriska sällskaps ordinarie årsmöte öppnat, torsdag den 19 februari 2015 i Kämpens Hembygdsgård Bollnäs.

Harry Enestig valdes till ordförande och Kjell Lundberg protokollförare för mötet.

Olle Hedgren utsågs till justeringsman för mötesprotokollet. Styrelse- och förvaltningsberättelserna lades till handlingarna med mötets godkännande.

Efter att revisionsberättelsen föredragits beviljades styrelsen ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

Sällskapets årsavgifter beslutades bli oförändrade, 100;- för enskild medlem, 200;- för föreningar och 500;- för specialförbund, företag och kommuner.

Styrelsens förslagna verksamhetsplan och budget för 2015 antogs av årsmötet.

2014 års forskarpris beslutades, enligt styrelsens förslag, tilldelas Olle Norén, Ljusdal, med motiveringen: för mångårigt forskningsarbete inom bandy, utställningar och insamling av historiskt material samt lokal forskning om historiska idrottsanläggningar inom Ljusdals kommun.

Till sällskapets styrelseordförande valde årsmötet, enligt valberedningens förslag, Erik Wiger för ytterligare ett år.

Till styrelseledamöter, för en tid av två år, omvaldes Harry Enestig och nyval skedde på Leif Styrman och Conny Forsell.

Hälsinglands Idrottsförbunds representant, Sven Gunnar Karlsson, meddelade att Hälsinglands Idrottsförbund och SISU idrottsutbildarna i Hälsingland, fr.o.m. 2016 ska gå ihop till Gästriklands Idrottsförbund och SISU utbildarna i Gästrikland.

Harry Enestig tackade mötesdeltagarna för visat förtroende och inbjöd mötesdeltagarna till kaffebordet som Bertil Hult ordnat.

Nedtecknat av Owe Flodin

Eric Backman, Tidaholms IS

var långdistanslöpare i världsklass på 20-talet, men han var också en bohem och humorist. En skröna om honom är att han (någon gång) lade cigarren på sargen medan han sprang. Det kan inte vara sant, inte med de tider han presterade. När Svenska Fridrottsförbundet 50-årsjubilerade hade man, vid SM på Stockholms Stadion en lång parad av gamla mästare, en för varje år sedan 1896. En av mästarna var Backman. Mästarna stod i en lång rad och förbundets ordförande lotsade konung Gustav V längs raden och presenterade dem. När de kom till Backman och förbundsordförande preseneade honom :

-” Eric Backman”

Kungen nickade och sade, igenkännande:

- ”Ah, Backman, Tidaholm”

Svarade Backman:

-”Nä, jag har flyttat till Skövde jag. Visste Du inte dä´Du?

Visning av Historiska Idrottsfilmer.

Sällskapet har möjlighet att visa idrottshistoriska idrottsfilmer från TV-utsändningar.

Centralföreningen för Idrottens Främjande har köpt sändningsrätten till drygt 500 filminslag och 183 inslag av TV:s Stopptid. Allt detta har Centralföreningen ställt till idrotten förfogande och Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap har skaffat möjligheten att visa dessa.

Sällskapet erbjuder möjlighet att visa filmerna i klubbar och föreningar, okala idrottscaféer m.m.

Mest visade inslag, så här långt, är:

- Thomas Magnussons ryck i VM-stafetten 1974
- Ricky Bruch i Finnkampen 1975.
- Gunder Höggs världsrekordlopp 1944.
- Ingemar Johansson mot Machen 1958.

Vi kommer, med utrustning, dator+storbildskärm, och visar.

Ni ordnar lokal, fika, annonsering (vi rekommenderar lokal affischering).

Vid intresse att ordna en filmkväll/idrottscafé kontakta

Erik Wiger   erik@wiger.net

Yckelsbo Konvaljvä5 5   0651-480 26

820 40 Järvsö   070-749 00 38

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap

Är en ideell förening vars ändamål är att inom Hälsingland väcka och underhålla intresset för idrottshistori och samla dem som delar detta intresse.

Sällskapet skall i detta syfte främja studier, information, erfarenhetsutbyte och personliga kontakter samt samla och förvara dokument och föremål med anknytning till den idrottsliga verksamhet som bedrivits och fortfarande bedrivs.

Sällskapets främsta samarbetspartners skall vara Hälsinglands Idrottsförbund, Föreningsarkivet i Gävleborgs län samt SISU idrottsutbildarna i Hälsingland.

Sällskapet ska hålla fortlöpande kontakter med specialdistriktsförbund och föreningar inom landskapet samt med Svenska Idrottshistoriska Fören ingen.

Medlemskap

Enskild person, idrottsförening, specialdistriktsförbund, organisation, företag eller myndighet kan vara medlem sällskapet.

Medlemskap i Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap erhåller eller förlänger den som, via vårt **bankgirokonto 273-0133**, erlägger fastställd årsavgift, med obligatorisk uppgift om vem eller vilka avgiften avser. Våra nuvarande avgifter:

Enskild medlem   100:-

Förening   200:-

Specialförbund, organisation, företag eller myndighet 500:-

Medlem i Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap erhåller:

Möjlighet att mot en ringa ersättning hyra Sällskapets anläggning för visning av mer än 500 idrottsfilmer som Sällskapet ftt tillgång till via Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande.

Möjlighet att deltaga i Sällskapets resor till idrottsevenemang, muséer m.m.

Vår tidskrift Idrottsminnen som utkommer 4 ggr/år.

Till Idrottsminnen tar vi tacksamt emot idrottshistoriska bidrag av lika slag.

I Idrottsminnen finns möjlighet att köpa annonsplats och eller sätta in notiser av idrottshistorisk karaktär.

Kontakta:

**Erik Wiger
070-749 0 38
erik@wiger.net**

**Owe Flodin
070-569 08 31
flodin.owe@telia.com**

ETT RIKARE LIV – FÖR OSS ALLA

Under den senaste tioårsperioden har Sociala Fonden och Sundbladiska Fonden vid Iggesund delat ut drygt 2 miljoner årligen till föreningslivet i Hälsingland och Härjedalen. Pengarna är till stöd för aktiviteter och investeringar i föreningar med ungdomsverksamhet.

Fonderna är fristående, men styrs av representanter för Holmenföretagen i Hudiksvall och de fackliga organisationerna inom företagen.

Ett starkt föreningsliv i Hälsingland gör det lättare att rekrytera och behålla arbetskraft i vår region. Och ger oss som redan bor här en rikare fritid.

IGGESUND
HOLMEN GROUP
iggesund.com

